

Således har jeg hørt: Engang opholdt Bhagavat sig ved Śrāvastī i Jetalunden inde i Anāthapindikās park. På det tidspunkt sad Bhagavat i nattemørkets tæthed under den åbne himmel medens nogle olielamper blafrede. Netop da begyndte tætte insektsværme i vild forvirring at svirre rundt omkring og ind i olielamperne; de gik til grunde, de fandt en krank skæbne. Bhagavat bemærkede de tætte insektsværme, som svirrede kaotisk omkring olielamperne og gik deres skæbne i møde. Da han så, hvordan det hang sammen udbrød han i den anledning følgende: –

*Forblindet
af sanselyst*

De iler hen og forbi, men når ikke frem til det væsentlige.
De fornyer og forstærker deres bånd.
Ligesom insektsværme styrter ind i lampen,
Sådan er der nogle, der hænger ved det erfarede og tillærte.

(Udāna, 72)